

Geliefden dansen intens duet

Danskoppel met 'Corps à corps' in 't Speelhuis

DANS

Door FRANCINE VAN DER WIEL

Ze lijken wel wat op elkaar, Isabelle Chaffaud en Jérôme Meyer. Niet alleen zijn ze allebei gekleed in een grijze broek, een zwart vestje en een groenig, doorschijnend shirt, maar ook dragen beiden het krullende, donkerblonde haar in een staartje. Belangrijker echter is de synchroniteit van hun energie, die het duet Corps à corps (lichaam tot lichaam) nu en dan een verbluffende intensiteit verleent.

Die dansante eensgezindheid is geen kwestie van gelukkig toeval, want Chaffaud en Meyer hebben vrijwel hetzelfde dansers-cv. Behalve bij het Nederlands Dans Theater werkten de Française en de Zwitser bij een Israëliisch (Batsheva) en een Zwitsers gezelschap. Bovendien leven ze al twaalf jaar samen.

Daarover, over hun relatie én relaties in het algemeen, gaat het in Corps à corps, waarvan in 2002 tijdens het Cadance Festival een voorstudie te zien was. De choreografie is een voortdurend benaderen, bestuderen, uitlokken van elkaar en, vooral, een oneindig aftasten van de ruimte die geliefden elkaar gunnen binnen hun verhouding. In de intimiteit van een relatie leidt elke actie tot reactie. Zo leidt naderbij komen tot terugdeinzen en worden de bewegingen van de ander bestuurd met beheerste gebaren.

Spanningen

Toch blijft er, bij alle harmonie, sprake van individualiteit en afstand, onder meer gesymboliseerd door het huisje van transparante schermen waarin Chaffaud zich regelmatig ophoudt. Ook sluipen er spanningen in de liefde. Het zoeken en tasten wordt dan allengs neurotischer en mondt uit in een gewelddadig maaien met de armen – supergelijk, dat wel.

Op die momenten vertoont het bewegingsidroom van Chaffaud en Meyer opmerkelijke overeenkomsten met dat van Emio Greco en Pieter Scholten, die in hun werk eveneens met dualiteit en de illusie van absolute synchroniteit spelen. Ook in Corps à corps vallen tijdens het synchrone armknieven zowel overeenkomsten als verschillen tussen de uitvoerenden op, net als bij het met kracht neerwaarts schudden van de armen.

Maar waar Greco neurotisch is, zijn Chaffaud en Meyer emotioneel, en waar de performers in het werk van de Itali-

aans-Nederlandse combinatie surrealistische en autistische trekjes vertonen, blijft het Frans-Zwitserse duo menselijk en op elkaar betrokken. Mede dankzij die intense en pure uitvoering weet Corps à corps zestig minuten lang de aandacht te houden, al valt er in theateraal opzicht nog een wereld te winnen.

Korzoproductie Corps à corps (Chaffaud & Meyer/Schatz). Gezien: 1/12 in Den Haag. Morgen nog te zien in theater 't Speelhuis, aanvang 20.15 uur.

